

WIJKKRANT AMERSFOORT ZUID

Bosgebied, Vermeer-,
Leusder- en Bergkwartier

#3/4
2020

Van de redactie

Beste lezers,

Ten eerste een hulpkreet. We hebben op zeer korte termijn nieuwe bestuursleden nodig voor de Stichting Bewoners Activiteiten Amersfoort Zuid. Sowieso een voorzitter, secretaris en penningmeester. Hun termijn zit er na zes jaar op. Zie pagina drie voor meer informatie. Er zal in dit stadsdeel toch wel voldoende talent zijn die een voortrekkersrol willen en kunnen vervullen om het goede werk te voort te zetten? Voorzitter ad interim Mira Majoor kan iedereen die interesse heeft uitleg geven wat een bestuursfunctie bij Stichting BAZ inhoudt.

In dit nummer verwelkomen wij nieuwe aanwas in de redactie. Ton Blom die een uitgebreid archief heeft van historische foto's. Hij neemt ons mee naar tijden van toen. Chris Maas Geesteranus die veel afweet van bomen. Hij opent zijn reeks over deze longen van de stad met de Ceder. En Johanna van der Werff meteen al twee bijdragen aanlevert voor dit winternummer.

Wat Covid-19 betreft. Ons redactielid Renske van Berkel sprak enkele wijkbewoners, het hoofd van de Bilalschool en iemand van de moskee. Over hoe zij deze periode ervaren en ermee omgaan. Naast schrijvende verhalen vol bezorgdheid, onrust en verdriet kwam ze ook hoop en veerkracht tegen. Van Aarnoud Bak ontvingen wij een fotoreportage van een majestueuze eikenboom op de middenberm van de Kapelweg. Hij fotografeerde deze boom op acht momenten in een jaar tijd. Helaas werd deze beeldbepalende eik vorig jaar gekapt. Tot grote ontsteltenis van de omwonenden.

We hebben opvallend veel foto's in deze wijkkrant. Onder meer van de Dahliatuin die een fotowedstrijd had uitgeschreven. Of van de watertoren waar Johanna van der Werff een verhaal over schreef. Huub Stokman ging bij buurnetwerker Hetty Buist langs om te polsen hoe het nu met haar gaat. Renske Pruijt blikt terug op tien jaar muziek en ontmoeting in de Fonteinkerk. Jeroen Bruinenberg was getuige van een bijeenkomst van de gemeente over het bosgebied Klein Zwitserland en heeft daar zo zijn ideeën over. Het Gilde Amersfoort heeft het boekje Verloren Vrijheid Herwonnen uitgegeven. Met daarin informatie over de route die gevangenen van Kamp Amersfoort moesten lopen als ze op het station aankwamen. Verder informatie over

automaatje, burendag en nieuws van de wijkwerkgroep. Tot slot de rubriek Kunst in Zuid van Celesta Lente die dit keer het pop-up kunstwerk Cornucopia op het Julianaplein onder de loep neemt.

Ik wens U veel leesplezier.

 Bert Vos
Hoofdredacteur Wijkkrant Amersfoort Zuid

INHOUDSOPGAVE

• BAZ-vacatures bestuur	3
• Buurtbudget	3
• Interview Hetty Buist	4
• Bomen, de ceder	6
• Oude foto's met tekst	8
• Gilde wandelingen	9
• Automaatje	11
• Een avond in een boscafé over Klein Zwitserland	12
• Foto's middenpagina acht foto's van de gekapte eikenboom Kapelweg	14
• Burendag terugblik	16
• De Watertoren	17
• Tien jaar muziek en ontmoeting in de Fonteinkerk	18
• Interviews over beleving Corona	20
• Fotowedstrijd Dahliatuin	23
• Vier pagina's wijkwerkgroep	24
• Kunst in Zuid	28
• Colofon	28

Stichting BAZ zoekt nieuw bestuur

Stichting Bewonersinitiatieven Amersfoort Zuid (BAZ) bestaat uit een bestuur van tussen de zes en de acht personen en zes werkgroepen. Daarbinnen zijn in totaal meer dan 75 vrijwilligers actief.

Binnen de statuten is vastgelegd dat bestuursleden niet langer dan zes jaar mogen aanblijven. Dat geldt ook voor onze voorzitter Mira Majoor. Daarom zijn wij op zoek naar iemand die haar wil opvolgen. Naast het leiden van de vergaderingen en meedenken onderhoud je contact met stakeholders, de werkgroepen en organisaties in de wijk. Je draagt

bij aan het Wijkfeest Zuid en beslist mede met de bestuursleden over de aanvragen voor buurtbudget. Wij zijn ook op zoek naar mensen voor de functies van penningmeester secretaris.

Mocht je interesse hebben in een van deze uitdagende functies? Dan horen we dat graag.

Voor meer informatie of aanmelden:
www.amersfoortzuid.nl of info@amersfoortzuid.nl.

 Het Bestuur

Aanvragen buurtbudget 2021

De aanvragen voor Buurtbudget 2021 kunnen weer de deur uit. Voor straatfeesten en andere leuke activiteiten voor de vier verschillende buurten in Amersfoort Zuid. Om bij te dragen aan een leukere en betere woonomgeving.

U kunt tot eind november volgend jaar, zolang er budget beschikbaar is, een aanvraag indienen. De beoordeling vindt namelijk voortaan maandelijks of tweemaandelijks plaats. Dus: heeft u een leuk idee of initiatief voor uw buurt en haar bewoners. Met draagvlak in uw buurt, waar veel mensen plezier van zullen hebben, waar u met elkaar aan werkt en die uiteraard financieel haalbaar zijn? Vraag dan een bijdrage aan uit het Buurtbudget.

De werkgroep Buurtbudget is onderdeel van Stichting BAZ en bestaat uit Jacob Eikelenboom, Margot de Vaan en Marijke Versteeg.

Hoe kan ik buurtbudget aanvragen?

Meer informatie en een aanvraagformulier kunt u vinden via: www.amersfoortzuid.info/buurtbudget.

 Bert Vos

Hoe gaat het nu met Hetty Buist?

In de wijkkrant van november 2018 schreven we in de rubriek 'Even voorstellen' over Hetty Buist, onze buurtnetwerker. Hetty kenden we al in Amersfoort als buurtnetwerker in Hooglanderveen en Vathorst én het opzetten van Kidsproof Amersfoort, <https://www.kidsproof.nl/Amersfoort>, een platform waarop heel veel kinderactiviteiten te vinden zijn. Zij werkt bij Indebuurt033, die het welzijns- en vrijwilligerswerk in Amersfoort coördineert. Uw redactie vroeg zich af hoe het nu met haar gaat.

Hetty: "Ik werk in het Vermeerkwartier, Berggebied, Bosgebied en Leusderkwartier. Daar houd ik mij bezig met contact leggen, met en tussen buurtbewoners, professionals, collega's en organisaties. Ik bekijk of ik kan helpen bij initiatieven of zorgen die ik signaleer. Netwerken en contacten leggen is wel de rode draad in wat ik doe. Activiteiten opzoeken, andere mensen via andere mensen leren kennen, het zit allemaal in mijn pakket. Ik vind het heerlijk om dat te doen en krijg daar veel energie van! Door mijn vorige bezigheden kwam ik al met veel organisaties in contact. Er wordt echt heel veel georganiseerd in deze stad! Soms zoeken mensen me op, maar zelf de boer op gaan blijft belangrijk. Helaas is er in deze coronatijd veel minder ruimte voor live-contact.

Het valt me trouwens echt op hoeveel mensen, zeker nu, iets doen voor anderen. Boodschappen doen, de hond uitlaten, de container aan de straat zetten, om maar een paar voorbeelden te noemen. Dat is toch geweldig?

Bellen, appen, e-mailen, langskomen?

Hetty: "Er zijn in Zuid veel voorzieningen, activiteiten en initiatieven. Kijk maar eens op dé website voor Zuid: <https://amersfoortzuid.info>, daar zie je al meer dan 160 organisaties! Niet iedereen weet hier even gemakkelijk de weg in te vinden. Mensen vinden het soms ook lastig om hulp te vragen, ik kan ze informeren over de vele mogelijkheden die er zijn. Op woensdagmorgen was ik daarvoor in Wijkhuis De Driehoek. Door de maatregelen rond het coronavirus kan dat helaas niet meer, ook ik werk nu vanuit huis. Heb je een leuk idee voor een activiteit in jouw buurt of wijk? Ik kan vast wat voor je betekenen, bijvoorbeeld

door te kijken of er subsidie voor is. Vorig jaar was er zelfs nog subsidiegeld over.

Straatambassadeur: het hoeft niet groots en ingewikkeld

Hetty: "Een steeds groter netwerk van straatambassadeurs is een van mijn wensen. Het is niet alleen leuk elkaar beter te kennen, het helpt ook om beter te weten wat er nodig is en het vergroot de leefbaarheid in de straat. Ik zei ooit: 'Wie wil er nou niet wonen in een straat of flat waar burens naar elkaar omkijken, waar je kunt rekenen op een ander en waar er aandacht is voor iemand als het even wat minder gaat of als er iets te vieren valt? Iedereen toch? Je denkt mee met andere bewoners, je verwelkomt nieuwe bewoners, je brengt een kaartje of bloemetje bij geboorte of ziekte of je vult het op jouw eigen wijze in.' Het is zinnig, leuk en eenvoudig. Wil je ook meedoen? Meld je dan bij mij."

Een vaste plek voor de jeugd?

Hetty: "Ik werk natuurlijk ook samen met Ferry de Smalen, onze jongerenwerker. Een grote wens van ons is een vaste ontmoetingsplek voor jongeren. In Zuid heb je zoiets nog niet, terwijl je die in de andere wijken wel vindt. Wij zijn dan ook hard op zoek naar zo'n plek. Het zou mooi zijn als jongeren ook zelf met ons contact zoeken als ze een idee hebben, zodat we er samen mee aan de slag kunnen. Zie de contactgegevens onderaan dit artikel."

Corona

Hetty: "Op onze website <https://www.indebuurt033.nl/> vind je naast diverse praktische tips en informatie over onder meer de bereikbaarheid van onze informatiewinkels, ook een overzicht met initiatieven die rondom coronahulp zijn ontstaan. Mis je informatie of een initiatief? Laat het mij even weten, zodat wij het overzicht zo compleet mogelijk kunnen houden.

Contactinformatie

Nog even dit. "Als je vragen hebt over bijvoorbeeld zorg, welzijn, wonen, werk, mantelzorg of vrijwilligerswerk. Of je bent jong en hebt een goed idee voor een ontmoetingsplek? Bel of app (06) 10932423, of mail: hetty.buist@indebuurt033.nl."

 Huub Stokman

De ceder: een majestueuze verschijning

Kijkend uit het raam van onze voorkamer, zie ik een prachtige, grote ceder in een voortuin aan de De Bosch Kemperlaan. Een majestueuze verschijning; misschien wel zo'n 80 tot 100 jaar oud. Daarom – vanwege dat majestueuze, volgroeide – vind ik het ook niet meteen een laanboom; die moet je meestal snoeien om de kroon wat beperkt van omvang te houden. Kom je dichtbij, dan zie je rozetjes op de takken; net als bij de lariks. Zie de illustratie hieronder. Een verschil met de lariks in de winter is dat die zijn naalden verliest; de ceder blijft groen. Zijn naalden vallen na 3 tot 6 jaar af.

Ceders hebben, meestal apart, mannelijke en vrouwelijke bloeiwijzen (bloemen) op dezelfde boom; men noemt dat 'eenhuizig'. De bloeiwijzen zelf zijn – ook weer zo'n biologische term – eenslachtig: ze hebben óf meeldraden (mannelijk) óf stampers (vrouwelijk). De mannelijke bloeiwijzen komen in de zomer tevoorschijn en zijn te herkennen aan hun ronde, rechtop-staande, bruin wordende katjes. De vrouwelijke bloemen met stampers zijn veel kleiner, vaak moeilijk te zien en staan ook rechtop. Dat worden later de bekende kegels; die zijn nu ook goed in de ceder tegenover ons huis te zien. De vrouwelijke bloem doet er, na de bloei, ongeveer twee jaar over om een rijpe kegel te worden.

Zilverparren

Biologisch hoort de ceder thuis in de dennenfamilie, zoals ook de dennen zelf, sparren en zilversparren. In Nederland komen drie soorten ceders voor: de Atlasceder (de bekendste en mogelijk de meest voorkomende), de Libanonceder (heel zeldzaam) en de Himalayaceder. De namen verraden al uit welke regio ze oorspronkelijk komen. Ceders werden al in de 18e eeuw hierheen gehaald als sierboom. Ik denk dat we hier, tegenover ons huis, met de laatste soort te maken hebben. Misschien dat er nog andere soorten in Zuid staan; dat ga ik nog onderzoeken. Ik leid de soort af uit de ke-gelvorm, kleur en lengte van de naalden. Maar, meteen toegegeven, ik ben niet helemaal zeker van mijn zaak. Ik raadpleegde het bosbouwboek van mijn opleiding; dat is geen echte determinatietabel. Overigens is het geschreven door dr. Houtzaggers – hoe verzin je het.

Himalayaceder

Ceders kunnen wel 40 m hoog worden – en soms (de Himalayaceder) nog hoger tot 70 m. Typerend voor de ceders is, wanneer ze ouder worden, hun wat afgeplatte kroon waardoor een soort tafelvormige kroon ontstaat. Dat is bij het exemplaar tegenover ons huis ook goed te zien. Het hout is heel taai; dat heb ik als jongetje ervaren toen mijn ouders de, boven ons huis uittorende, ceder in de achtertuin in Leiden aan mij 'gaven'. Vervolgens klom ik een keer, uiteraard zonder medeweten van mijn ouders, tot bijna in de top die 'gewoon' naar beneden begon te buigen – maar niet brak.

Het geslacht ceder is in het Latijn Cedrus. Dat woord komt van het Griekse kedros, wat zoiets betekent als 'geurende houtsoort'. In de Bijbel is de (Libanon)ceder het symbool voor macht, kracht en zeldzame schoonheid. Koning Salomo liet ze gebruiken voor het houten dak van de tempel in Jeruzalem. Cederhars was een van de belangrijkste onderdelen van de balsems die men gebruikte bij de mummificatie. En dankzij zijn etherische oliën hebben Egyptische papyrussen tot op heden de tijd overleefd. Ook de Kelten gaven betekenis aan de ceder zoals symbool voor zelfvertrouwen.

Kortom, een boeiende boomsoort.

 Chris Maas Geesteranus

Bomen in Zuid

Bomen zijn werkelijk.
Hun bladeren praten werkelijk
met woorden veelzeggend en letterloos.

Hun toppen zingen.
Hun stammen zwijgen
hoorbaar.

Hun wortels houden
van de aarde.

Bij een boom
staande moet ik wel
ademen als een boom.

Naar een boom
ziende zie ik
hemel en aarde in elkanders
armen.

Want een boom,
een boom is een bruiloft.

Hans Andreus

Een terugblik: pesie's bad- en zweminrichting

De wat oudere Amersfoorters hebben schitterende herinneringen aan het zwembad aan de Sint Ansfriusstraat. De geur van chloor, de houten kleedhokjes, de inelkaar gevlochten ijzeren kleeerhaken en het grote speelvlot dat in het water lag te dobberen.

Op 31 juli 1903 kon het zwembad, van aannemer P. Achterbergh, in gebruik worden genomen. Het bad stond onder leiding van Lucas Pesie. Het water werd toen onttrokken uit de nabij gelegen Luntersebeek. In 1937 heeft een modernisering plaats gevonden. Veel Amersfoorters hebben goede herinneringen aan dit openluchtbad. In 1968 kon voor het laatst hier een duik worden genomen. Woon eenheden kwamen voor het bad in de plaats.

Deze foto uit de jaren vijftig van de vorige eeuw geeft een mooi beeld van het verdwenen zwembad. Kinderen zwemmen in het Pesiebad, onder toezien oog van familie en andere belangstellenden.

 Ton Blom

Boekje 'Verloren Vrijheid Herwonnen'

Herinneringen aan de oorlog in Amersfoort Zuid

Tijdens de oorlogsjaren hebben talloze gevangenen de smartelijke tocht moeten afleggen van het station naar Kamp Amersfoort en vice versa, dwars door het toenmalige Amersfoort Zuid. In dit beruchte Duitse concentratiekamp hebben in de periode 1941 – 1945 onder de meest miserabele omstandigheden ruim 35.000 mensen gevangen gezeten.

In het kader van 75 jaar Bevrijding heeft Gilde Amersfoort samen met de Oudheidkundige Vereniging Flehite (OVF), Archief Eemland en Stichting Herdenkingsstenen het boekje 'Verloren Vrijheid Herwonnen' uitgebracht. Daarin zijn verhalen te lezen over deze route van ooggetuigen, uit dagboeken en met historische foto's.

Traject NS-station naar Kamp Amersfoort

Met dit boekje kan ieder de route zelf wandelen. Deze volgt grotendeels het traject dat de gevangenen heen en terug van het station naar Kamp Amersfoort hebben moeten lopen. Grofweg liep die route vanaf het station via de Regentesselaan, Utrechtseweg, Appelweg, Kapelweg en Borneoplein naar de Laan 1914, waar het Kamp gevestigd was.

Bekend is het verhaal van de 101 Oezbeekse krijgsgevangenen, die in september 1941 als propaganda actie door de straten van Amersfoort zijn gevoerd en die allemaal zijn omgekomen. Alle slachtoffers zijn na de oorlog herbegraven op het Sovjet Ereveld aan de Dodeweg in Leusden, naast begraafplaats Rusthof. Een indrukwekkende plek.

Herdenking begraafplaats Rusthof

Foto: Renske Pruijt

Ook is er het trieste relaas van 601 Puttenaren die op 11 oktober 1944 in een groep van ca. 1.500 kampgevangenen worden gedeporteerd naar concentratiekamp Neuengamme. Dit als represaille voor een aanslag op drie Duitse officieren. Slechts weinigen overleven de oorlog. Jaarlijks wordt dit herdacht met een stille tocht.

Openbare orde

In het boekje zijn meer indringende verhalen te lezen. Zo woont de familie Van Heemstra aan de Regentesselaan 2 – Villa Monte, tot de bezetter het huis vordert. Van hieruit handhaaft vanaf dat moment de Ortskommandant de openbare orde in Amersfoort. De familie vindt onderdak om de hoek, in de Prinses Marielaan. Van Heemstra, werkzaam bij de Spoorwegen, wordt actief in het verzet. Zo zorgt hij ervoor dat de NS in het gebied rond Zutphen, Apeldoorn en Deventer operationeel is voor de aanstaande bevrijding. Een straatcontrole in Warnsveld wordt hem echter fataal. Eind maart 1945 wordt hij met negen anderen gefusilleerd. Een volgend verhaal is een trieste gebeurtenis bij de Appelweg/hoek Westerstraat. Op 20 maart 1945 zijn bij de tuinmuur op deze hoek tien gevangenen van Kamp Amersfoort gefusilleerd. Hun executie is een vergelding voor de liquidatie van de 'foute' Amersfoortse politiemans Diederik Lutke Schipholt door een verzetslid op 14 maart 1945. De kogelinslagen in de muur, nog steeds zichtbaar, zijn daarvan een stille getuigenis.

Honoré Blijdenstijn, een buurtbewoner, schrijft daarover in zijn dagboek: 'Ik zei: 'Een fusillade! Een half uur later, toen ik er langs kwam, waren de lijken weg, maar tegenover het kazernehek aan de voet van de tuinmuur van dr. Brester lagen grote plassen bloed...'

Verderop, op de Kapelweg 108-110, heeft Cilia Loots een privé schooltje annex kindertehuis. Joodse kinderen en vluchtelingen worden hier opgevangen. Dina van der Geld, dienstmeisje van Cilia, beschrijft in haar dagboek hoe beangstigend de situatie was, zoals voor het gevluchte inwonende echtpaar Alfred Schnell en Eva Jolowicz. 'O, 't is zo gemeen wat ze de joden allemaal aandoen...'. Het echtpaar heeft de oorlog niet overleefd.

Op Borneoplein 21 woont tweede luitenant Stephanus van Roijen met vrouw en dochter. Hij is lid van de Ordedienst (OD) die de openbare orde zou handhaven als de Duitsers waren vertrokken. Maar dat gebeurt niet. Het OD gaat in verzet, maar in 1941 rollen de Duitsers organisatie op. De arrestanten worden opgesloten in Kamp Amersfoort. Op 3 mei 1942 worden 72 van hen in concentratiekamp Sachsenhausen met een schot in de nek afgemaakt, onder wie van Roijen.

Het is een route met talloze verhalen en herinneringen aan de oorlog. Zo staat op de hoek van de Laan 1914 nog De Ladder van kunstenaar Armando: symbool voor een vluchtweg, troost en voor de gedachten van de gevangenen. Het kunstwerk kan niemand ontgaan die dit kruispunt passeert.

Gedenkplaats

De sporen van Kamp Amersfoort zijn grotendeels uitgewist, maar ruim 50 jaar na de oorlog wordt het kamp een nationaal monument en wordt er een gedenkplaats gerealiseerd. Het is een aangrijpende plek, waar de herinnering levend wordt gehouden aan wat zich in de jaren 1940-1945 in en rondom Kamp Amersfoort heeft afgespeeld.

Als Corona dit toelaat, gaat Gilde Amersfoort in mei 2021 rondleidingen verzorgen op deze route, met een deskundige gids. Als u op de hoogte wilt blijven van de Gilde activiteiten, kunt u zich gratis abonneren op de nieuwsbrief, <https://www.gildeamersfoort.nl/nieuwsbrief/> of kunt u Gilde Amersfoort volgen via Facebook.

Meer verhalen zijn te vinden in het boekje 'Verloren Vrijheid Herwonnen'. Het is te koop bij de Algemene Boekhandel aan de Leusderweg, de VVV en Kamp Amersfoort voor € 1,50.

 Hans van Harten, Gilde Amersfoort

Is er behoefte aan AutoMaatje in Amersfoort Zuid?

Stel, u bent niet meer zo mobiel, door ziekte of ander ongemak, maar moet hoognodig weer eens naar de kapper of naar de pedicure. Of u moet naar de huisarts, wilt een bekende in de buurt opzoeken of moet hoognodig boodschappen doen. Voor mensen die ongewild niet meer zo mobiel zijn, bestaat 'AutoMaatje'.

Met deze formule, geïntroduceerd door de ANWB, wordt beoogd om mensen zo lang mogelijk mobiel te houden en te laten deelnemen aan het sociaal-maatschappelijke verkeer. Een vorm van 'sociaal' vervoer dus, waarbij vrijwilligers minder-mobiele buurtgenoten op hun verzoek en in hun eigen auto* vervoeren.

Succes

Inmiddels is AutoMaatje in 82 plaatsen in Nederland actief. Ook in een deel van Amersfoort. Zo hebben de wijken Hoogland, Nieuwland en Kattenbroek het systeem met succes ingevoerd, wat reden geeft om het uit te breiden over grotere delen van Amersfoort. Dat zou ook naar Amersfoort-Zuid kunnen, bij voldoende belangstelling bij 'deelnemers', dat zijn de mensen die vervoerd willen worden, én uiteraard is het nodig dat er voldoende chauffeurs bereid zijn om die een deel van hun tijd aan het sociale vervoer te besteden.

Match met chauffeur

'Het vergt wel enige organisatie, maar als het loopt,

wijst het zichzelf', aldus Jan Bijvank, drijvende kracht én vice-voorzitter van AutoMaatje in Amersfoort.

'Om het systeem goed te laten functioneren, vragen we deelnemers om twee dagen van tevoren hun rit aanmelden bij de 'matchmaker', die iedere werkdag in de ochtend telefonisch bereikbaar is. De matchmaker zoekt vervolgens naar een 'match' met een chauffeur, waarna de rit meegenomen kan worden in de planning. Gelukkig weten we er ook wel een mouw aan te passen als iemand met spoed een rit nodig heeft, bijvoorbeeld naar het ziekenhuis. Daar ontkom je natuurlijk niet aan en dat kan dan ook.'

Bijzonder is dat de ritten vaak meer zijn dan alleen vervoer. Vrijwillige chauffeurs gaan regelmatig mee op doktersbezoek of mee boodschappen doen. En elke rit betekent nieuw sociaal contact, een gesprek tussen deelnemer en chauffeur. Dat is meerwaarde, voor alle betrokkenen.

Oproep:

- a. Is er behoefte aan AutoMaatje in Amersfoort Zuid?
- b. Wie zouden als vrijwillig chauffeur aan AutoMaatje in Amersfoort Zuid willen meewerken?

Aanmelden: automaatje.amersfoort@gmail.com of via www.automaatje-amersfoort.nl

*Chauffeurs ontvangen een kleine onkostenvergoeding van € 0,30 cent per kilometer.

 Johanna van der Werff

‘Dat nemen we zeker mee’

Een avond in een boscafé over Klein Zwitserland

Er worden nieuwe beheerplannen gemaakt voor het bosgebied rond de berg. In september vonden er een drietal boscafés plaats over Klein Zwitserland, het Belgenmonument en Bokkeduinen. Als bewoners zijn wij aan zet om te vertellen wat onze visie is op het beheren en verbeteren van de bossen in onze wijk. Redacteur Jeroen meldde zich aan voor het boscafé over Klein Zwitserland en werd ingeloot.

In het Groene Huis in park Schothorst komt een groep van ongeveer vijftien wijkbewoners op anderhalve meter samen. Achterin de zaal staan opgezette dieren die meekijken over onze

schouderaars. De veldmuis kijkt verbaasd. Een jonge man met een mosgroen overhemd en een vrolijk gezicht opent de bijeenkomst. Wij, de mensen in de zaal, maar ook de mensen thuis worden welkom geheten. ‘Welkom bij het interactieve boscafé, zoals we dat hebben genoemd.’

Onderscheidend karakter

Het bureau presenteert wie ze zijn, wat ze doen en vertelt ons dat maximaal één iemand tegelijk naar de toiletten mag. Wat volgt zijn presentaties over de basisprincipes van bosbeheer, het onderscheidende karakter van Klein Zwitserland en het oude bosbeheerplan. Het bosgebied wordt veel gebruikt door mensen met honden, is bijzonder vanwege

meer-stammige eiken en heeft te lijden onder de droge periodes in de zomer, met name de beuken. We horen het aan en mogen dan onze telefoons erbij pakken om een QR-code te scannen.

Als we na het eerste uur op onze smartphone een vragenlijst hebben ingevuld ('omwille van de tijd alleen de laatste vier vragen en het liefst zo kort mogelijk') en die klassikaal gaan bespreken, roert een oudere medebewoner van de berg zich. 'Ik ben toch een beetje kritisch. We zitten een enquête in te vullen en daarna terug te lezen wat we hebben ingevuld, in plaats van met elkaar aan de praat te zijn. Het gaat vanavond toch om wat wij beleven, wat wij vinden?'

Paddenpoel

De gespreksleider vindt het een waardevolle aanvulling. Het is het startsein voor een willekeur aan vragen die de zaal in worden geslingerd waardoor de dienstdoende geluids-/cameraman steeds net te laat is. 'Het verharde pad, waarom is dat eigenlijk een fietspad?' 'Wat wordt er gedaan met de drukte nu er een nieuwe wijk wordt gebouwd op de Lichtenberg?' 'Waar zijn eigenlijk de padden die in de paddenpoel zouden moeten zitten?' 'Waarom hebben we zo'n aftandse speel-sportplek in het bos?' 'En wat zijn eigenlijk die buizen die boven de grond uit komen, bunkers?!' Een jongen met stevige wandelschoenen en een breed postuur schrijft alles op een flip-over die we niet kunnen lezen.

De adviseurs die het proces begeleiden, kunnen helaas niet overal antwoord op geven, vinden alles een waardevolle aanvulling en beloven alle input mee te nemen naar de werkgroepen. Omwille van de tijd moeten we door. Ze geven een presentatie over al het vastgestelde beleid dat enige raakvlakken heeft met bosbeheer van de gemeente Amersfoort. Er ligt al veel vast en we moeten niet te hoge verwachtingen hebben van dit bosbeheerplan.

De tijd tikt weg

Zelfs als er tegen het eind nogmaals een kritisch pleidooi wordt gehouden over een gemiste kans op meer interactie, blijven ze ons glunderend aankijken. 'We hebben veel informatie opgehaald, maar uw kritiek nemen we zeker mee. Dank u wel daarvoor.' De tijd tikt weg en als het 22.00 uur is, kijken de sessieleiders zichtbaar opgelucht hoe we door de schuifpui aan de zijkant weer verdwijnen naar onze geliefde wijk. Er liggen bij de uitgang nog papiertjes waarmee we ons kunnen inschrijven voor de werkgroep die de beheerplannen in co-creatie met de gemeente gaat uitwerken. Ik besluit dat het voor mij zo wel goed is. Het bos wordt niet gekapt voor woningbouw, dat vind ik allang prima.

 Jeroen Bruinenberg

Foto's: Jeroen Bruinenberg

De gekapte eikenboom Kapelweg

Half november vorig jaar is deze eik in de middenberm van de Kapelweg gekapt. De boom ging hard achteruit. Wijkbewoner Aarnoud Bak heeft deze prachtige eik twee jaar daarvoor op acht momenten van het jaar gefotografeerd.

Nationale Burendag ook in Zuid

In verband met de Nationale Burendag op 26 september had de wijkwerkgroep een taartenactie, aangeboden voor iedereen die zich via de wijkwebsite inschreef. Helaas waren er minder inschrijvingen dan de organisatoren hadden gehoopt. Ook waren er twee afzeggingen in verband met corona.

Tijdens de wijkfeestelijkheden rond nationale burendag in Amersfoort waren er diverse straatfeesten in Zuid. De tuinders van de Dahliatuin Leusderkwartier verkochten fleurige bossen dahlia's en er was goede muziek in het Postzegelpark bij de koffietent.

Taarten

Wat de taartenactie betreft. Een aantal heerlijke taarten werden geleverd door HANA Coffee & Hotcakes (hoek Leusderweg - Daltonstraat).

De bakfiets van wijkhuis De Driehoek bracht de taarten die zaterdagmorgen rond. Ondanks de slechte weersvoorspelling en de beperkingen vanwege CORONA was het voor velen toch nog een gezellige burendag. De wijkwerkgroep kijkt er ondanks alles tevreden op terug.

Perspectief voor de watertoren

Wie over de Utrechtseweg richting Stichtse Rotonde rijdt, ziet 'op links' de monumentale watertoren. De gemeente Amersfoort liet de toren in 1912 bouwen om in de eigen waterleiding te voorzien en niet alleen afhankelijk te zijn van de Utrechtse. Door deze op het hoogste punt van de Amersfoortse berg te bouwen, op 44 meter boven NAP, kon worden volstaan met een hoogte van zeventien meter, waarmee de toren haar karakteristieke kloeke aanblik kreeg.

Nederland kende vanaf 1856 rond 260 watertorens die, door hun vaak bijzondere afmetingen en een markante situering, vaak het visitekaartje werden van stad of dorp. Inmiddels resteren nog plusminus 175 van deze karakteristieke gebouwen, waarvan de helft zijn functie is verloren. Ook die in Amersfoort.

Dineren met zicht op de sterrenhemel

Toen de toren in 2015 door waterbedrijf Vitens te koop gezet werd, bleek de belangstelling voor het bijzondere gebouw enorm. Bij velen sloeg de fantasie op hol: riant wonen in een monument, een hotel op hoogte of dineren met zicht op de sterrenhemel. Plannen die tot veler verbeelding spraken. De telefoon van de makelaar stond roodgloeiend. Toch bleek het nog niet eenvoudig om die ideeën te realiseren. Niet alleen omdat het gebouw specifiek ontworpen is voor de functie van wateropslag, met een 'watervat' dat een opslagcapaciteit heeft van 700 m³, maar ook omdat de toren rijksmonument is. In 2016 werd het pand gekocht door Jan Splinter. Zijn zeer serieuze poging om er een restaurant te openen, strandde uiteindelijk op de geringe parkeergelegenheid rondom het pand. In 2018 ging het eigendom over naar Stichting Pharus, een filantropische instelling die een breed terrein bestrijkt van onder meer kerkelijke, humanistische en natuurdoelen.

Nieuwe bestemming

Nu, na een lange periode van weinig activiteit, duiden de borden en bouwhekken rondom het monumentale pand er al enige tijd op dat een naderende nieuwe bestemming het licht gaat zien. Nog deze zomer zal de toren door Pharus in gebruik genomen worden als kantoor, met Pharus als hoofdgebruiker. Pieter Mars, van Pharus: "Het voorbereidende werk was langdurig, maar vond steeds in een zeer prettige

Foto: Johanna van der Werff

medewerking met de gemeente plaats. Toen de vergunning uiteindelijk afkwam hebben we de verbouw in rap tempo gestart. Hoewel interne ingrepen nodig waren om het geschikt te maken voor het toekomstige gebruik, is het 'watervat' blijven zitten. Om dit vat bruikbaar en functioneler te maken is het verdeeld in twee 'etages'.

Vuur en water

De begane grond van de watertoren voorziet straks in een ontvangstruimte, waar we gasten kunnen uitnodigen. De eerste etage omvat een expositieruimte, een plek waar we inzicht kunnen geven in onze activiteiten. De tweede etage wordt een klein theater voor presentaties tot zo'n 25 personen. In de bovenste etage, waar vier werkplekken zijn gecreëerd, houden we kantoor. We zijn zeer blij met deze betekenisvolle plek. Pharus betekent vuurtoren. Vuur duidt op hoop. Schepen gebruikten de vuurtoren als baken om op te koersen. Water duidt op levenskracht. Beide zijn symbolen die zeer goed passen bij onze organisatie."

 Johanna van der Werff

Muziek en Ontmoeting in de Fonteinkerk

Ruim 10 jaar geleden ontstond het idee om in de Fonteinkerk concerten te gaan geven. Er is veel muzikaal talent in de kerkgemeente en om die reden stond er een vleugel op het verlanglijstje. Om deze bij elkaar te sparen ging men muziekuitvoeringen geven. In 2010 stonden de 'Zeven werken van Barmhartigheid' (zie onder) op de kalender van de Protestantse Kerken in Nederland (PKN.) Dit was een goede aanleiding om met een 'vleugelcommissie' te gaan samenwerken en hier de mogelijkheid tot ontmoeting aan te koppelen tijdens een eenvoudige lunch. Zo werden de eerste Muziek & Ontmoetingen georganiseerd met achterin de kerk een collectezak. Hierin konden de aanwezigen een vrijwillige bijdrage doen.

Vrijwilligers zetten zich in voor een laagdrempelige toegang tot een kwalitatief goed concert. En daarnaast, voor een moment van ontspanning en afleiding, een gesprek met een heerlijke lunch. Om iedereen in de gelegenheid te stellen te komen is

er een haal- en brengservice. De lunch, soep met brood, salade tot pastetjes, is net zo belangrijk als de muziek. Het geeft de bezoekers de kans om samen te zijn en na te praten.

De variatie van muziek is groot en het kwam steeds vaker voor dat de commissie werd benaderd door muziekgroepen, koren en bands of ze in de kerk mochten optreden. Zeker na de aanschaf van een beamer werd de variatie in het aanbod groter omdat nu naast muziek ook beelden getoond worden die de muziek ondersteunen. De eerste jaren werd er huis-aan-huis geflyerd. Dit resulteerde al vrij snel in vaste groep bezoekers. Nu gaan de uitnodigingen via de mailinglijst. Maar de flyers worden nog wel verspreid via social media of opgehangen in winkels.

Kerstspecial

Het laatste concert van het jaar is de kerstspecial. Tijdens dat concert worden de Christmas Carols ten gehore gebracht en is er een extra uitgebreide lunch. Natuurlijk gaat er wel eens iets mis. Zoals

die keer dat de optredende artiest ziek was en alleen de ontmoeting doorging. En toen bleek hoe belangrijk deze ontmoetingen zijn want een van de aanwezigen bedankte en zei: "gelukkig heb ik nu toch nog iemand gesproken vandaag."

Helaas is het jubileumjaar niet zo mooi geworden als verwacht. Ook hier heeft Covid -19 roet in het eten gegooid. Alleen het september-concert is doorgegaan. Met alleen een pianiste kon men na reservering genieten van het concert. De traditionele lunch ging helaas niet door. Ondanks dat de ontmoeting niet mogelijk was bleek de behoefte groot. Diegenen die kwamen zeiden namelijk blij te zijn dat er weer wat georganiseerd werd.

 Renske Pruijt

De zeven lichamelijke werken van Barmhartigheid:

1. De hongerigen te eten geven
2. De dorstigen te drinken geven
3. De naakten kleden
4. De vreemdelingen herbergen
5. De zieken verzorgen
6. De gevangenen bezoeken
7. De doden begraven

De zeven geestelijke werken van barmhartigheid
Naast de lichamelijke werken van barmhartigheid werden in de middeleeuwen zeven geestelijke werken van barmhartigheid uitgewerkt: het zijn werken gericht op het lenigen van geestelijke nood.

De zeven geestelijke werken van barmhartigheid zijn:

1. De onwetenden onderrichten
2. In moeilijkheden goede raad geven
3. De bedroefden troosten
4. De zondaars vermanen
5. Het onrecht geduldig lijden
6. Beledigingen vergeven
7. Voor de levenden en overledenen bidden

Foto's: Archief Fonteinkerk

Leven met corona – Hoe doe je dat?

In gesprek met inwoners van Amersfoort-Zuid...

In de afgelopen weken heb ik met veel mensen, jong en oud, gesproken over hún beleving van deze indringende corona-tijd. Zo kwam ik onder meer in contact met alleenstaanden en gezinnen, (echt)paren en ondernemers, de directeur van de Bilalschool en de voorzitter van de Stichting Islamitische hulp en belangencentrum Moskee Tawhid en met een woongroep in Zuid. Het werd een divers inklekje in hoe wij in Amersfoort-Zuid, omgaan met deze nieuwe werkelijkheid.

Inmiddels zijn er alweer 7 maanden verstreken sinds het uitbreken van Covid-19. Corona maakt ons bewust van het feit dat de wereld om ons heen niet altijd maakbaar is. Dat er niet overal een medicijn voor is. De pandemie slaat in die zin genadeloos toe. Mensen lijden en ontvallen ons. Goed afscheid nemen is niet meer vanzelfsprekend. Dit alles maakt veel mensen en vooral ouderen verdrietig en angstig.

Desondanks reageren veel mensen die ik spreek ook nuchter. 'Natuurlijk behoren wij tot de kwetsbare ouderen', zeggen Phil en Marijke, 'maar laten we onszelf niet al te bang maken en opsluiten. Doe wat er nog kan. Ga als het even kan naar buiten, blijf jong van geest, maar wees wel alsjeblijft verstandig'.

Lockdown maart

Hoe ervaren 'gedwongen' thuiswerkers deze pandemie? Voor gezinnen met kinderen was de lockdown in maart vaak behoorlijk pittig. Zoals voor het gezin Maren met twee jongens van 10 jaar oud. Hoe hou je die knapen bij de digitale 'les' van hun juf en meester? Wat te verzinnen, toen bleek dat zij hun 10e verjaardag niet met vriendjes en familie konden vieren? Hoe breng je met elkaar structuur in een dag aan? En wat te doen met het voortdurende gemis van hun oma (en moeder) woonachtig in Amerika? Elke zomervakantie brengen zij bij haar

door. Dat kon nu dus niet. En er lijkt voorlopig geen perspectief. Het gemis en de zorg over haar is groot en verdrietig.

Zoals gezinnen hierin een weg in moesten vinden en spanningen soms opliepen, zo gold dat bij de eerste lockdown ook voor alleenstaanden. Zij voelden zich bij tijd en wijle te lang alleen. Zoals voor Arjen die als ICT-er werkt en veel thuis zit. Je moet opnieuw leren omgaan met elkaar en met jezelf. Er bleken ook positieve kanten. Arjen: 'Ik waardeerde mijn katten als gezelschap des te meer', zegt hij lachend. 'En ondanks of dankzij het vele alleen zijn kreeg ik rust om me te bezinnen: Wat wil ik nog met mijn leven en werk? Wat vind ik belangrijk? Hoe kan ik juist nu anderen steunen? Hij zocht hier een weg in en riep mensen op om boodschappen te bezorgen bij hen die het in die tijd (ook financieel)

zwaar hadden. Daar kwam veel respons op. Het omzien naar elkaar kreeg daarmee handen en voeten in Zuid.

Milieu

En herinnert u het zich nog tijdens die eerste lockdown? De 24-uurs economie stokte, met als gevolg dat onze natuur zichtbaar op adem kwam. De vogels overstemden voor het eerst de geluiden van de A28! Als verplaatsingen niet nodig zijn, kunnen we ze beter minimaliseren was een algemeen gedeelde conclusie.

Het is niet voor niks dat meerdere thuiswerkers mij vertelden dat zij vanuit dat oogpunt, ook na de coronacrisis voor een deel thuis blijven werken.

Ondernemen en creativiteit

Verscheidene kleine ondernemers op de Leusderweg, vooral de kleine horeca, kregen klappen. Evenals hun toeleveranciers. 'We moeten het met elkaar zien uit te zingen.

We drijven nu echt op onze creativiteit en proberen daarmee met vereende krachten nog wat inkomen binnen te halen. Maar veel langer dan het eind van het jaar mag het niet duren. Dan wordt het uitzichtloos...'

Woonvormen voor oud en jong

En dan de woongroep Nimmerdor met veel 70-plussers. Zij doen er alles aan om de besmettingen buiten de deur te houden. 'Dat is tot nu toe gelukt', aldus de voorzitter Willem Rauwenhoff'. 'De bewoners zijn erg voorzichtig, maar het maakt ook eenzaam.

Binnenshuis zijn alle gezamenlijke activiteiten nagenoeg stilgelegd. En de binnentuin is nu het herfst wordt ook geen geschikte plek meer om elkaar te zien.'

In feite gelden dezelfde beperkingen voor jongeren. Ik sprak met Daan Nobels, student in Groningen. Maar in het weekend een verstokte Amersfoorter-Zuid. Hij vertelt dat studenten heus wel voorzichtig willen zijn.

Maar wat moet je als je met 8 man in één huis woont? Je met 4 man het toilet en de douches moet delen? Daan: 'Wij zijn in feite net als de ouderen ook veroordeeld tot zoveel mogelijk alleen op onze kamer te blijven. Dat is erg moeilijk. En voor je het weet zit je onverwacht met teveel man in onze woonkamer.. Maar echt, we doen ons best. Er zijn heel veel studenten die heus niet moedwillig gaan feesten zoals vaak wordt beweerd.'

Besmetting

Er zijn helaas ook gevallen van besmettingen in Amersfoort-Zuid. Zo vertelde Petra Jansen mij hoe zij als jonge moeder van Charlotte (8 jaar), tijdens de eerste golf in maart besmet werd door corona. 'Ik hoop het nooit meer mee te maken. Ik hield me aan alle regels. En toch werd ik besmet. Ik moet het virus 'in het voorbijgaan' hebben opgelopen. Echt, het zijn niet alleen ouderen die kwetsbaar zijn. Dat wil ik hier graag benadrukken. Ook een jongere kan dus besmet worden en geloof me het is een vreselijke ervaring.

Al mijn energie is verdwenen. Ik ben nog steeds ongelooflijk moe. Ik zou dan ook iedereen, jong en oud, willen smeken de maatregelen na te leven."

Scholen en geloofsgemeenschappen

Ook de directeur van de Bilalschool in het Leusderkwartier, Latifa Benbouker, doet haar best om het virus buiten de deur te houden.

De leden van de moskee Tawhid in het Leusderkwartier leven de corona-maatregelen zo strikt mogelijk na: 'Wij zijn niet alleen bezorgd voor onze eigen gemeenschap', aldus de voorzitter, 'maar voor heel Amersfoort-Zuid. Saamhorigheid en in harmonie leven met de Nederlandse samenleving is een van onze belangrijkste pijlers!'

Tot slot

Ik heb veel schrijvende verhalen gehoord. Maar boven alles voelde ik bij iedereen die ik ontmoette, naast alle bezorgdheid, onrust en verdriet, ook hoop en vooral veerkracht. Dat was mooi om te ervaren.

Mensen in Amersfoort-Zuid: blijf naar elkaar omzien en hou vol!

 Renske van Berkel

Foto's: Renske van Berkel

Uitreiking prijzen fotowedstrijd Dahliavereniging Leusderkwartier

Vanwege de Corona maatregelen ging de jaarlijkse Open Dag van Dahliavereniging Leusderkwartier, voor het eerst in de lange bestaansgeschiedenis, niet door. Als compensatie grepen de leden de Burendag op zaterdag 26 september aan om een mini-feestje te houden met bloemenverkoop en een fotowedstrijd. Als goede buur verkocht de vereniging ruim 60 boeketten. Via een stemming kon voor de mooiste foto's gekozen worden.

Voorzitter Max hield iedereen in spanning door eerst wat reacties van de stemmers op te noemen. Zo te horen vond men het stimulerend, kon men zo nog meer van de dahlia's genieten, riep de wedstrijd herinneringen op aan oude tijden van de dahliavereniging en werd er gehint op een nieuwe verkiezing volgend jaar. Waarbij een enkeling aangaf ook foto's van de donateurstuinen en groentetuinen te willen kunnen inzenden.

Winnaars

Uiteindelijk werden de prijswinnaars bekend gemaakt:

Op de 1e plaats (tuintje D3): Sinie van de Weijer

Op de 2e plaats (tuintje 28): Hans Achterberg

Op de 3e plaats (tuintje 8): Gerrit Paalberg

Zie ook: <https://dvlamersfoort.nl/>

2

1

3

Verbinding in coronatijd

De coronatijd duurt langer dan we dachten. Alles wat vroeger vanzelfsprekend was, geldt als risico. Steeds meer mensen hebben de neiging om vooral te kijken naar wat niet meer kan. Zeker met de feestdagen voor de deur.

Bij de Wijkwerkgroep merken we dat ook. Allerlei initiatiefnemers van projecten die zorgen voor ontmoeting en verbinding tussen buurtbewoners, schuiven hun projecten op. Kan het niet anders? Is het glas half vol of half leeg? We hebben in de afgelopen jaren met talloze initiatiefnemers hard gewerkt aan een sterk Amersfoort-zuid. Aan buurten waar mensen elkaar beter kennen. Waar je elkaar helpt als dat nodig is en waar je niet bang bent om hulp te vragen. Daar plukken we nu de vruchten van.

Op kleine schaal zijn er nog steeds veel dingen mogelijk. Bijvoorbeeld wekelijks een praatje maken of koffiedrinken bij iemand uit de buurt. Lunchen of eten met een buurtgenoot. Of samen met een buurtbewoner een wandeling maken. Er zijn ook veel projecten die in aangepaste vorm wel doorgang vinden. Zoals het project Samen Groen waar vrijwilligers de groene handen uit de mouwen steken om anderen te helpen met het bijhouden van de tuin. De buurtontmoetingen in Buurttuin

Graaf Engelberthofje. Onder de noemer 'Lopen op Maandag' maken buurtgenoten iedere maandag een ochtendwandeling in het bos en krijgen daarbij tips voor een gezonde leefstijl. De opbouw van de Kinderwijkraad gaat gewoon door. In plaats van het Wijkfeest, vonden op 26 september verschillende kleinschalige straatfeesten plaats. Het Wijk-NME Het Beekdal organiseert allerlei activiteiten in Park Randenbroek en het Heiligenbergerbeekdal. Al deze activiteiten vinden doorgang met inachtneming van de coronaregels.

Misschien heb je zelf behoefte aan extra contact, maar weet je niet waar je moet aankloppen? Of je hebt een aanvullend idee en je wilt iets betekenen voor je buurtgenoten? Misschien is het lastig om bij buurtgenoten aan te bellen.

Kijk dan bijvoorbeeld op www.amersfoortzuid.info of op www.indebuurt033.nl. Je kunt ook bellen met Buurtpunt-Zuid (06-308 501 72).

Foto: Archief wijkwerkgroep

Biljartclub Eemgaarde

Dit jaar hebben de leden van de 42 jaar oude biljartclub op de Eemgaarde hun ruimte een opknapbeurt gegeven met behulp van subsidie van Indebuurt033. Door de verbouwing is er meer ruimte en betere isolatie gekomen. Er kunnen meer leden en toeschouwers bij de club komen en het spelplezier is groter. De biljartclub hoopt zo meer wijkbewoners aan te trekken en het sociaal contact tussen de wijk en de Eemgaarde te vergroten.

We vinden het fijn dat we dit initiatief hebben kunnen ondersteunen omdat de biljartclub voor een hele lage prijs buurtbewoners de mogelijkheid geeft om lid te worden. Heb je interesse om naar de biljartclub te gaan? Je kunt bellen naar 033 - 465 44 92.

Heb je de Straatambassadeurs al gezien?

Sinds kort zijn er Straatambassadeurs actief in Amersfoort Zuid. Heb jij al iemand aan de deur gehad? Straatambassadeurs zijn mensen die zich in hun straat of buurt inzetten om contact te maken met de burenen. Zij weten wat er leeft en zorgen ervoor dat er aandacht is voor elkaar. Als er iets te vieren valt en ook als het even niet zo lekker gaat. Daardoor voelen de mensen zich minder alleen en kunnen zij op elkaar rekenen.

Iedereen wil toch een straat waar het fijn wonen is omdat je er niet alleen voor staat? Een straat waar mensen een praatje met elkaar maken en elkaar helpen als dat nodig is. Samen ervoor zorgen dat er niemand buiten de boot valt, aandacht voor zieke of

oudere burenen. De Straatambassadeur doet dat op zijn of haar eigen manier, die past bij de mensen in de straat. Zij zijn de ogen en oren van de straat en dragen bij aan een prettige en leefbare straat, flat of pleintje. Zij denken mee over wat je voor elkaar kunt betekenen, verwelkomen nieuwe burenen en brengen een bloemetje bij geboorte, ziekte, huwelijk ed. En wat fijn dat er steeds meer Straatambassadeurs in Amersfoort Zuid zijn!

Meer weten?

Neem contact met mij op. Hetty Buist, Indebuurt033, hetty.buist@indebuurt033.nl of 06 - 10 93 24 23.

Kinderwijkraad Vermeer-, Berg- en Leusderkwartier

Er komt een Kinderwijkraad in Vermeer-, Berg-, Leusderkwartier. En jij kunt meedoen! Kinderen weten vaak heel goed wat er nodig is in de wijk. Omdat zij buiten spelen, naar school gaan in hun wijk, en andere kinderen ontmoeten. Kortom; zij gebruiken hun wijk heel veel. Stichting ABC (Amersfoortse Bredescholen Combinatie) wil daarom, in navolging van een aantal andere wijken in de stad, een kinderkwijkraad oprichten voor onze wijk.

In de Kinderwijkraad beslissen kinderen over de activiteiten die voor hen georganiseerd worden en praten mee over wat zij belangrijk vinden voor hun wijk. Dat doen zij aan de hand van hun eigen opgestelde wijkprioriteiten.

Kinderen uit groep 6, 7 of 8 die in het Vermeer-, Berg- of Leusderkwartier wonen of naar school gaan kunnen zich opgeven. Dus ben jij iemand die graag meepraat? En die goede ideeën heeft? Geef je op!

Zie www.abc-amersfoort.nl voor meer informatie.

Pop-up kunstwerk Julianaplein

Kunst in Zuid

Pop-up kunstwerk Julianaplein

En toen stond er ineens, op een zaterdagochtend eind september, een groot bronzen beeld op de saai rotone van het Julianaplein. Een geknieelde rondborstige jonge vrouw, de armen wit gespoten, een gevleugelde kap op haar hoofd. Uit de witte hoorn aan haar lippen ontsproot een weelde aan bloemen. Een week later was het beeld ook weer verdwenen.

Het stripfiguurachtige beeld van 3,5 meter hoog was neergezet door de Amersfoortse kunstenaar Sander van Mil (1969) alias Anders Wolhar. Samen met Hilde Paalvast runt hij Kunsthuis Glue, een kunstatelier aan de Eem.

Met de opvallende actie wil hij aandacht vragen voor de kunstsector, die een groot deel van haar inkomsten zag verdampen door de coronacrisis. Kunst in al zijn vormen is volgens Van Mil een wezenlijk deel van het leven. Hij hoopt dat mensen in deze moeilijke tijd van kunst blijven genieten en de Amersfoortse kunstenaars steunen.

Volgens de kunstenaar zijn rotondes vaak maar saai en onaantrekkelijk ingericht. Ook die van het Julianaplein staat voornamelijk vol met reclameborden. Met het plaatsen van Cornucopia (de Hoorn des Overvloeds) zorgde hij in ieder geval tijdelijk voor een fantasievolle metamorfose, die veel bekijks trok.

Celesta Lente

De wijkkrant en de website zijn uitgaven van en voor bewoners van het Bosgebied, Vermeer-, Leusder- en Bergkwartier. De wijkkrant wordt mogelijk gemaakt door het buurtbudget en subsidie van de gemeente Amersfoort, Indebuurt033.

De redactie behoudt zich het recht voor kopij te bewerken en/of in te korten of niet te plaatsen. De stichting is niet aansprakelijk voor de inhoud van de geplaatste informatie of gevolgen door eventuele fouten daarin. Heeft u iets te melden dat leuk of interessant is voor de wijkkrant, neem dan contact op via: redactie@amersfoortzuid.nl.

Redactie Bert Vos (hoofdredactie), Celesta Lente, Huub Stokman, Renske Pruijt, Jeroen Bruinenberg, Renske van Berkel, Ton Blom, Chris Maas Geestendarusen en Johanna van der Werff.

Opmaak Ivar van Loen (www.ivarontwerpt.nl)

Druk Patria

Oplage 11.500

Bewonersinitiatieven Amersfoort Zuid

Kvk nr. 54872715

IBAN NL13 RABO 0137 4271 90

Facebook www.facebook.com/Bewonersinitiatieven-Amersfoort-Zuid-292918814182010

Twitter twitter.com/amersfoortzuid

www.amersfoortzuid.nl / www.amersfoortzuid.info